

Cada cop falta menys

Ho tenien a la mà. L'Olot no sentència el Llevant B quan l'havia posat contra les cordes i acaba sumant un punt. La salvació virtual es podria obtenir en el següent partit, contra l'Eix B

Albert Canal (de groc) intenta evitar que un rival del Llevant B faci una passada en condicions Foto: JORGE RAM REZ / UD LLEVANT.

olot1

llevant b1

L'Olot és una mica més a prop de la salvació virtual, però encara no hi ha arribat del tot. L'empat al camp del Llevant B és un pas endavant, però el deixa a mig camí, i els olotins hauran de lligar la permanència dissabte que ve a casa. Contra el filial granota, es van avançar, però no ho van saber aprofitar i van donar vida a un rival que ja es veia contra les cordes.

El Llevant B era el que s'hi jugava més, però l'Olot tampoc no volia deixar escapar l'oportunitat d'encarrilar l'objectiu de la temporada. Per això, cap dels dos equips no va especular i tots dos van buscar de seguida l'àrea rival. De fet, en la primera possessió del partit, David López ja va poder disparar a la porteria de Leandro, però el porter va aturar sense problemes el xut tou.

Tant els valencians com els garrotxins volien aconseguir la possessió de la pilota, de manera que guanyar la batalla al mig del camp era clau. En la primera part, el control no va ser ni dels uns ni dels altres, però sí que l'Olot va ser capaç d'anul·lar Andy. El mitjapunta, que va marcar un hat-trick en el partit de la primera volta, no va trobar el seu lloc i l'equip se'n va ressentir. El Llevant B amb prou feines va crear oportunitats i només va inquietar la porteria olotina amb un xut de Fer i un mal control de Rubén Fonte quan era just davant d'Òscar.

L'Olot, en canvi, va arribar més vegades, però va trobar a faltar la definició que fa dies que ha perdut. Una gran jugada personal de Carlos Martínez a l'equador de la primera part ho exemplifica. El davanter va driblar fins a tres defensors –tots els que es va trobar–, però va arribar un pèl forçat davant del porter i ja no va poder xutar bé. El mateix Carlos també ho va intentar de cap, però tampoc no va afinar.

A pilota aturada a Bunyol, Arnau Sala va apostar per donar continuïtat al mig del camp que la setmana passada havia superat el Llagostera i li va tornar a sortir prou bé. Sobretot en la segona meitat, quan el doble pivot format per Abel Solé i Pere Pons va carregar de veritat. Amb ells, el partit semblava controlat, però faltava el més important: el gol. I si no arribava mitjançant l'elaboració, hauria de ser a pilota aturada.

La màgia de David Corominas va col·locar la pilota prop de la creueta dreta de Leandro, on el porter no va poder arribar. L'extrem va transformar magistralment una falta directa que avançava l'Olot i el deixava a tocar de l'objectiu (60'). L'alegria, però, va durar ben poc. Els garrotxins no van saber jugar amb els nervis del rival, que ja es veia a la corda fluixa, i van cedir una oportunitat només set minuts més tard. Jorge Galán va batre Òscar després d'una bona combinació que havia començat Rubén Fonte a la banda esquerra i que va acabar a dins l'àrea (67').

L'1-1, que cap dels dos equips va poder trencar, no va ser dolent per a l'Olot, però sí que va deixar un gust agredolç als jugadors, que van tornar cap a casa amb la sensació que s'haurien pogut emportar més premi. Una cosa no treu l'altra.

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/731203-cada-cop-falta-menys.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss